

BRASSÓ

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E. M. K. E. brassómezei választmányának hivatalos közlönye.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN s SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein s Vogler Jaulus), Dukas Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube s ársa, Haasenstein és Vogler Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. s társa hirdetésirodájában.

106-ik szám.

Brassó, Szombat, szeptember 15-én.

IV. évfolyam 1888.

Árucarnok Brassóban.

— Két cikk. —
I.

1886. nyarán kiútvén a vámháboru monarchiánk és Románia között, mindenféle tervek merültek fel arra nézve, miképen lehetne az iparosoknak a vámháboru folytán történő károsodását hathatósan ellensúlyozni, sőt a vámháborut még hasznossá is tenni reájok nézve.

A legtöbbet szenvedett Brassó városa, mert keleti forgalma legnagyobb volt. A legégetőbb szükség tehát ismét csak Brassóban volt.

A sok terv között felmerült a kereskedelmi és iparegyesületé is, mely az egyedüli biztos és hathatós segítségnek egy árucarnok felállítását tervezte, melybe az iparosok beszállítják kész áruikat s ha kell, előleget is kapnak azokra. Az árucarnok gondoskodik az elárúsról, utazókat, ügynököket tart, hogy így emelje a forgalmat s az elvesztett piacz helyébe új piaczot szerezzen.

Az eszme széles és irányadó körökben nagy tetszést aratott, s hogy még sem került megvalósításra, annak fura okai vannak. Ezekre itt nem terjeszkedünk ki.

A kezdeményező egyesület kérvényt intézett a városi tanácshoz, illetve képviselőhöz: mondaná ki, hogy az esetben, ha a tervezett árucarnok igazgatóságában a város is képviselve lesz.

Erre a városi képviselő — a tanács javaslatára — tagadólágal felelt, azt mondvá, hogy nem határozhat az épület átengedése fölött, mert nem rendelkezik azzal, a mennyiben ott az egyes iparosoknak megszerzett jogaik vannak. Ezt határozta a városi képviselő akkor.

Egy ideig pihent az eszme. Az állam nagy áldozatokkal állított egy ugynevezett áruközvetítő irodát, hogy ez pótolja az árucarnokot.

Időközben a múlt év őszén a tanács újból felkapta a hivatolt egyet eszméjét s javaslatot tett a képviselőnek az áruház célszerűbb felhasználására.

A tanács ezen kezdeményezése mindenestre dícséretre méltó. Csakhogy van valami más is benne, a mi megróvándó.

1886-ban azt állította a tanács és utána

a képviselő, hogy nem rendelkezhetik az áruház fölött, mert a péntekenként ott áruoló iparosoknak ott megszerzett jogaik vannak, tehát a rendelkezés azokat illeti.

1887-ben azt mondja a tanács, hogy ott senkinek sincsenek jogaik, a rendelkezési jog kizárólag a város képviselőjét illeti.

Egy év alatt két ily homlokegyenest ellenkező határozat egy és ugyanazon hatóság és képviselő által!

Melyik hát az igazi?

Akarmelyik is legyen az, a mi szempontunkból kiindulva, teljesen mindegy. Az azonban bizonyos, hogy egy városi képviselőnek, mielőtt valamely határozatot hoz, teljesen tisztában kell lennie azzal a kérdéssel, s ha még sem az, egyedül a tanács mulasztása, mely a tárgyakat előkészítetlenül, vagy csak felületesen előkészítve adja a képviselő elé.

Ily eljárásnak tudható be a városi képviselő blamageja ez esetben is. Mert hogy a két egymásba ütköző határozat tényleg nagy blamage a képviselőre nézve, ki tagadná?

A nélkül azonban, hogy a tanácsunknál már megszokott felületességgel tovább foglalkoznánk, térjünk át magára az árucarnok kérdésére. Előre bocsátjuk, hogy mi itt teljesen tekinteten kívül hagyjuk a jogi kérdést, mert annak különben is magától kell tisztázódnia.

A város tehát céljának megfelelőbb módon akarja értékesíteni az áruházat. Felhívta tehát véleményadásra a városban lévő iparos és kereskedelmi egyesületeket.

Sajátságos, hogy — természetesen tévedésből — az egész ügyet kezdeményezett kereskedelmi és iparegyesület egyáltalában nem kérdezett. De ily tévedések nálunk napirenden vannak.

A legelső, a ki véleményt adott, a magyar polgári kör volt.

Mit mondott ez?

Eltekintve az ügy jogi oldalától, azt ajánlotta, hogy az áruház alakíttassék át a kereskedelmi s iparegyesület által javasolt alakban, — annak némi módosításaival — árucarnokká; de egyidejűleg ajánlotta a tanácsnak, hívna össze szaktanácskozmányt, mely

gazdag után vágnak. Én szegény vagyok, apám csak szolgaleány volt. De se baj, van még Isten az égben; csak ne sirj galambom, csak benned ne essék kár; elmegyek.

Mikor elbucuzott szegény Szabó Samu az édes szülőitől, mikor be kellett rukkolni, mikor ott kellett elmenni a zöld salukáteros ablaknál, azt hitte, gyökereket vert a két lába; maga sem emlékezett rá, hogy tudott tovább menni onnan. Erzsike ott ült az ablakban, megszurta véletlenül az ujját, egész nap sirt bele. Oh, az a kis tűsúrás!

Fájt, nagyon sokáig fájt.

Szokatlan zsongás, szaladgálás, nyüzsgés tartja magát Magyaróson, van immár egy hete. Az emberek futkosnak, sugdosnak. A mint lement a nap, hadi lábon az egész, mintha csak mozgósítás volna.

Vitalyos Miska készül megkérni a Berde Erzi kezét. Ez pedig nagy dolog. Jankó Feriné azt tétlen el nem nézheti, Istók Györgyné a legjobb száju bejárónéval besetozta magát, — sokat remél tőle — az alszegi bíró három fia felmondta egymásnak nyiltan a fogadást; a saját kezére dolgozik kiki.

Megindult az ütközet, siet minden ember a maga számára biztosítani az elsőséget. Az emberek egymásnak adják a kilincset, az uton járók rohannak megostromolni a kijövőket, azok meg sietnek nagy titokban, négy szem közt, elbolondítani az egészet.

mindenesetre több anyagott szolgáltatathatna a kérdés szerencsés megoldásához.

Ezen véleményt teljesen magáévá tette a román kereskedelmi testület és iparegylet.

Csakhogy a tanács nem fogadta ezt el, hanem kiadta mindkettő a brassói (recte szász) iparegyletnek véleményezésre. Ez hosszú idő múlva végre adott is véleményt s a képviselő, a nélkül, hogy behatóbban vizsgálta volna ez ügyet, vagy szakértők által tanulmányoztatta volna, elfogadta azt.

Ez is nagyon természetes.

De a vélemény, — ha mindjárt természetes is — legkevésbé sem helyes.

Az iparegylet jelentése annak elnöke, Dück Józseftől ered. Ez már magában véve biztosította a sikert.

Belföld.

Brassó szept. 14. (Szász-néppárti gyűlés.) A barezasági szász-német néppárt f. hó 16-án d. u. 3 órakor választói gyűlést fog tartani a lövölde épületében. A gyűlés tárgysorozata következő: 1) A párt elnökének jelentése. 2) Zay Adolf és dr. Kaiser János képviselők beszámoló beszédjei. 3) A párt választmányának újja választása. — A gyűlést Schnell Károly alelnök hívta össze.

Közigazgatási döntvénytár.

A vízi madarakra való vadászat az 1883. évi XX. t. cikk 11. §-a értelmében oly helyeken, a hol azok nem költenek, tilalom alá nem esik. (Belügyminiszter 1886. évi 248. sz. rendelete.)

A királyi állami adóvégrehajtók szintén a közigazgatási hatósági közegek sorába tartoznak. (Belügyminiszter 1886. évi 228. sz. rendelete.)

Nagy községekben úgy a községi, mint az adókezelési törvények értelmében okvetlenül külön pénztárnoki állásnak kell lennie. (Belügyminiszter 1888. évi 47.206. sz. rendelete.)

Külpolitikai szemle.

Brassó, szept. 14.

A monarchiánk és Németország, valamint a Habsburg és Hohenzollern-uralkodóházak közti szövetség és benső baráti viszony egyik igen szép jelének vesz.

Berde uram, valahányszor egy harmadik személy, egy negyedik személy nyilatkozik, mindannyiszor komoly képpel, könyes szemmel siet a leányának hírül adni . . . könyes szemmel, könyes szemmel.

Annak a fekete szemü pacsirtának pedig nem kell immár semmi.

Olyan ritkán nyílt fel az a zöld salukáter darab idő óta, olyan szomorú énekeket hallottak az arra menők, bizony megesett volna a pogánynak is a szíve. De még a szomorú dalok is kezdtek gyérülni: mind ritkábbak, ritkábbak lettek, egyszer kimaradtak végkép. Azok a nagy fekete szempillák olyan lombban mozgottak, olyan halovány szín váltotta fel a rózsapírt az arcán!

Istenem! Istenem!

Berde uram kétségbeesetten törde'te a kezét, Berdené lábujjhegyen járt a szomszéd szobában is. Valahányszor találkozott az urával, mindannyiszor átszurta vádló tekintetével: "Tudom én, mi a baj, te vagy oka az egésznek, nem kellett a szegény, kitiltottad a házadból; most gyógyítsd meg."

A tenyerén hordozza, megöli kérdéseivel: mit tennél? mit vegyek? Sir, hogy bárcsak egyszer nyissa fel a szemét; csak egyszer nézzon még az anyjára. Felnéz, bágyadt szeméi lecsukódnak újból!

Berde uram felnyitja az ablakot: "Ne jöjjenek ide emberek, ok nélkül jönnek; az én fülemilém nem szól immár senkinek!

A „BRASSÓ” TARCZÁJA.

Kóros állapotok tünetei.

Irta: Csulak Lajos.

V.

Kinek szól a fülemile?

(Vége.)

Szegény Erzsike, úgy elszorult szíve erre a beszédre; ha ki nem sirhatja magát annak a legénynek a kebelén, tán meg is hasad bele. "Édes Samu lelkem, hogy beszélhetsz így! Hát ki mellé ültem, mikor nálunk voltak a multkor? Vasárnap is azt mondtam Miskának: fáj a lábam, nem tánczolok most; de ved mégis elmentem. Ne mondj ilyeneket nekem, mindjárt sirnom kell."

"Ne sirj, nem mondok inkább, csak ne sirj. Hogy az Isten áldja meg a lelkedet! Jajj, aranyos pacsirtám, fekete szemü fülemilém, csakhogy az enyém vagy! — Jere ide . . ."

Ott állottak a kis kapu sarkánál belől, majd elhasadt a szíve mindkettőnek. Ott állottak, hallgattak; de ha elmondta volna annak a szegénynek, mit szenvedett miatta, mikor melléje ült, mikor csak vele tánczolt!

— Késő van már Samu, menj haza. Ki talál jöni édes anyám s majd itt kap.

— Elküldesz, hát mégis csak elküldesz?!

— Oh, Samu!

— Tudom no, tudom. Nem szeretnek apádék,

szük a rendkívül rokonszenves, kitüntető és tiszteletteljes fogadtatást is, melyben Albrecht főherceget Berlin mérvadó magas körei s a német sajtó, legujabban Bismarck herceg lapja részesíti. A német császárnak nem sokára bekövetkező bécsi látogatása alkalmával bizonyynyal lesz módja tapasztalni, hogy a tisztelet, rokonszenv és ragaszkodás kölcsönös.

A francia köztársaság elnöke folytatja utazgatásait Franciaországban, még pedig Floquet miniszterelnök társaságában, a mivel a publikum előtt kétségkívül az akar documentálva lenni, hogy államfő és kormányelnök között, ha volt is eddig némely nézeteltérés vagy meghasonlás, a mit nem egyszer hangoztatott a sajtó, ma már szerencsére csak harmonia uralkodik.

A »Post« szerint Vilmos császárt müncheni, bécsi, római és nápolyi útjában következő személyiségek fogják kísérni: Wittich tábornok főszállásmester, három szárnysegéddel, Bismarck Herbert gróf egy titkárral, Liebenau főudvarnag, Prückler udvarnag, Hanke tábornok, a katonai kabinet főnöke, Luccanus, a polgári kabinet főnöke és Miessner titkos kormánytanácsos.

A szerbiai lakosság az egész országban nagy érdeklődéssel kíséri az uralkodó-pár válópörét; az a hír azonban, melyet több lap korportált, hogy a lakosság két pártra oszlott s egyik a király, másik a királyné mellett foglalt állást, valótlan. A királynénak nincs pártja. Az ellenzék természetesen arra használja ezt az eseményt, hogy a maga pártérdekeit előtérbe tolja. Főleg áll ez a radikálisokra nézve; alattomban a királyné mellett ágítálnak, egyuttal azonban nyíltan tudtára adják a királynak, hogy az ő álláspontját fogják a magukévá tenni, ha a hatalomra segíti őket. A haladók magatartása egészen semleges; a mi a liberálisokat illeti, Risztics és Milojkovic már régóta hideg magatartást tanusítanak a királynéval szemben.

A király szava.

Strossmayer püspök, a hirhadt panszláv főpap, ki állása tekintélyét s tekintélye súlyát állam- s magyarellenes működésre használta fel; ki legujabban a kiewi ünnepélyre küldött hirhadt sürgönyével tetézte be eddigi átkos munkáját, oly leczkéztetésben részesült a legalkotmányosabb s leg fenköltebb szellemű magyar király részéről, minőben eddig alig részesült oly magas állásu egyén.

A király elégtételt nyújtott ezzel a Strossmayer által vérig sértett magyar államnak és nemzetnek és példát is adott egyuttal a nemzetiségi tulzókknak arra nézve, hogy a magyar állam egysége szent és sérthetetlen s hogy az, ki ez ellen vét, bárki legyen is, lehetetlenné tette magát szent-István koronájában.

De mit is mondott a király Strossmayernek?

Megütközését fejezte ki előbb az ismeretes kiewi sürgöny fölött s azután a harag hangján fakadt e szavakra: „Őn magán kívül volt. Őn beteg volt. Ez haza és egyháza ellenes cselekedet volt.”

A jelenlévők meg voltak lepelve a király meg-

ütközésétől, ki minden magyar ember szívéből-lelkéből beszélt s most sokkal inkább, mint valaha, bizonyult be ama régi magyar mondás:

„A legelső magyar ember a király.”

A ki megsérti a magyar államot s magyar nemzetet, az megbántotta a magyar királyt, az nem lehet büntetlen a magyar király felséges színe elé.

De a mily elégtétel a nemzetnek a király, szava oly megbotránkozással fogja fogadni minden magyar ember azt az arcátlan, szemtelen magaviseletet, ki a király e szavaira még makacsul így felelt: »Felség, lelkiismeretem nyugodt.«

Valóban, Strossmayer ur nem lehet egészséges és a felségnek kétségbevonhatatlanul igaza volt, mikor azt mondá: Őn beteg volt! — Mert Strossmayer nem lehet egészséges, így csak beteg elme cselekedhetik.

Még megszegyenitőbb volt Strossmayerre nézve egyrészt a felség kitüntető magatartása a papság többi tagjaival, valamint s különösen a gör. keleti egyház képviselőivel szemben, kiket a királyi kegy legnagyobb nyilvánulásával fogadott, másrészt Rezső trónörökös azon, a magyar nemzettel szemben figyelmes cselekedete, hogy a nála kihallgatásra jelentkezett Strossmayer nem fogadta.

A trónörökös ezzel újabb és újabb bizonyítékát adta annak, hogy a magyar nemzet ellen irányzott sérelmét azonosítja önmagával s ezzel dokumentálta felséges atyjával együtt, hogy a magyar nemzet és a korona elválaszthatatlan egy s akármelyik ellen intézett sérelem egyuttal a másik ellen intézett is.

De a Strossmayer féle embereknek is leczke egyuttal a király bellovári látogalása, hogy a ki Magyarországon él, viseltessék mindenk felett legalább is köteles tisztelettel a magyar állam és nemzet iránt.

A király, a walesi herceg és Rezső trónörökös kíséretében f. hó 12-én Belovárra érkezvén, 13-án d. e. 10 órakor fogadta a hatóság épületében e küldöttséget. A királyt, ki szállásáról gyalog ment a magistratus épületéig, lakása előtt Paar gróf főhadsegéd, Orczy báró és Bedekovich miniszterek, és Khuen-Héderváry gróf horvát bán fogadták. A nagy néptömeg a királyt élénk zsvió kiáltásokkal üdvözölte. Kállay udvari forir által vezetve, és kísérve a fent nevezett személyiségek által, a király a magistratus épületébe ment s annak a nagy termében fogadta az egyes küldöttségeket. A kir. Orczy br. miniszter és Khuen Héderváry bán kíséretében egy melléktérmből lépett be. Csak is a tiszti kar és a papság fogadásánál maradt a király egyedül. Legelőször a tisztikar fogadtatott, élén József főherczeggel, azután következtek az itt időző titkos tanácsosok és kamarások, majd a katolikus clerus küldöttei, Mihalovits bibornok vezetése alatt.

A király kegyteljesen fogadta a klerust, kitüntető kegyben részesítette Mihalovits érseket. De Strossmayer püspököt, ki ő felségével, a királylyal egyidejűleg érkezett a belovai hadgyakorlatokra, az ünnepies fogadtatásnál úgy ő felsége, mint a trónörökös föltnően mellőzték. A tömegből egyesek megélezenzték ugyan Strossmayert, de a tüntetőket a tömeg értelmes nagy része lepisszegte és kifütyülte.

Román lapszemle.

»Az efféle burjánt erőszakkal is kell irtani«, ezt mondotta a királyi ügyész Aradon a »Rom. Revue« sajtópörének tárgyalása alkalmával. A burján alatt Albu István vádlottat értette. Így beszéli el ezt olvasóinak a »Gazeta« s egyuttal tudatja, hogy ez neki nagyon zokon esett.

»Más, akármelyik szabad államban pörbe fogták volna az államügyészt — így írja — s keményen megbüntették volna az ilyen hallatlan kifejezésekért. Még Bach huszárjai sem merészeltek így beszélni. Eből aztán azt a tanulságot vonja le, hogy a hatalmon levőknek nem annyira a belbéke és rend fekszik szívében, mint az, hogy a magyarokat a nemzetiségek ellen lovalja. Nem gondolják e meg, hogy mire vezethet az erőszak?«

A hatalmon levőknek szól ez; de a nemzetiségi tulzó lapok miért nem gondolják meg, hogy eszélyes-e a hurt tulfeszíteni, mert elszakad és arczul üti a muzsikust? Mi volt s mi ma is az a Rumänische Revue? Összeböngészte mind azt, a mi rosszat talált a magyarok ellen Bukarestől Páisig, lefordította németre, hogy elmondhassa: »Lássátok, ilyenek a magyarok!«. Nem lett volna okos dolog meggondolni, hogy előbb utóbb nem vezet jóra? Tehát ne a kormányt s ne az államügyészt hibáztassa a »Gazeta«, hanem önmagukat, kik tulzásaikkal elvégre még az anyagyt is kihozzák türelméből.

Van azonban az Alba esetén kívül, a ki maradtott volna a dászkelia mellett, még szomorítóbb dolog is. Halljuk csak:

»Szomorú dolog, de igaz, hogy Magyarországon ma nem létezik olyan parlamenti párt, melytől a közügyek javulását s szebb és biztosabb jövő alapvetését lehetne reményleni.« Pedig milyen áldott országok a természetből Magyar- és Erdélyországok!

Igy forgatja kegyes szemeit, holott már e szemforgatás is az unió ellen pislogat s nem akarja tudni, hogy alaptörvény ellen ágaskodik, midőn még ma is két országról beszél, Ungaria si Transylvániáról. — Mintha Románia helyett mindennap ezt írná: Munte-nia si Moldova. A román passivitatenak egyik credoja ez. De ne dobáljuk falra a főtelen borsót s ne akarjuk fehérre mosni a szerecsent, hanem lássuk, miért nincsen a magyar parlamentben egyetlen olyan párt, mely a Gazetának kedvére lehetne? A kormánypárt már eo ipso szót sem érdemel, mert Trefort Budapesten palotákat épített még a legtávolabb eső pontokra is.

Tudva van, hogy most építik Brassóban az alsó sétatér mellett az áll. főreáliskolát s ezt még a »Gazeta« is meglátta. »Az ország legtávolabb eső részébe!« Oda bizony. A tanügy után, nem jó az igazságszolgáltatás, a pénzügy, egy szóval semmi sem jó. — Hát az Apponyi párt — Apponistil — Még csak az kellene! Egy rakás roszdás eszme lomtára az egész párt, melynek 3seikből teltek ki az oligarchák, kiket egy igazságos Mátyás és egy II. József császár sem birtak megszelidíteni — nu a putut o ámblandi...

Czigány népmesék.

— Jesina József »Romani Cibi«-jéből közli: Koós Ferencz. —

A halál mint keresztanya. — U meriben hár kirvi. —

Volt egy igen szegény ember, ennek neje lebe-tegedett és fiat szült. Senki sem akart hozzá keresztkomának menni, mert igen szegény volt — vaj has igen csorró. Az apa így szóla hozzá felsőhajtv. »Istenemre olyan szegény vagyok, hogy senki sem akar ebben nekem szolgálni! Elveszem a gyermekeket, elindulok s a kit előtalálok, azt kérem fel arra.«

Elindult és találkozott a halállal, de nem tudta, hogy az lenne, mert olyan volt, mint valami szép asszony. Felkérte tehát azt, hogy nem volna-e kedve arra, hogy keresztanya legyen ennek a csecsemőnek? Az az asszony nem felelt, de mindjárt elvette a csecsemőt apja öléből s elvitte a templomba, a hol a pap*) megkeresztelte. A keresztelés után mondá utközben az a keresztanya az apának: »Komám, most jöjjetek velem az én házamba.«

Elementek és ott megérkeztek egy szobába, a hol minden igen szép fénylő vala. Ezután elvitte őket magával egy nagy pinczébe a föld alá, a hol sok különbféle viaszgyertya égett, nagyok, nagyobbak s legnagyobbak. Ekkor mondá a keresztanya a keresztkomájának: »Ime komám uram, itt van nálam minden embernek az élete!«

Az apa (a koma) nézegeti a viaszgyertyákat s többek között talált ott egy igen kis darabot s kérdezé a keresztanyától, hogy kié az a darabka gyertya?

*) Czigányul a pap; rasáj: a mi szóról-szóra ezt teszi: tud ur lenni, vagy ur lehet. Koós.

»Az a tiéd«, mondá a komaasszony; midőn valamelyik gyertya kialszik, nekem mennem kell azért az emberért.

»Jaj komámasszony, — kérte az apa — adj nekem még egy viaszgyertyát, de nagyobbat.« »Komám, én ezt nem tehetem.«

Akkor elment s meggyújtott a keresztfia számára egy hosszú gyertyát. Ez alatt az apa, hogy a komaasszony ne lássa, elvevé azt az ő darabka viaszgyertyáját és annak a helyére egy új, nagy viaszgyertyát tett. »Menjünk innen, mondá a komaasszony az apának, — most el fogok menni anyátokhoz.«

Erre a szobából valami ajándékot vett magához és a csecsemővel ölében elment az apával ennek feleségéhez — kia leskri romni*). Megérkeztek, letette a csecsemőt az ágyba s kérdezte az anyától, hogy miként szolgál egészsége, és hogy mije fáj? Az apa az asztalra ételt és italt hozott s ettek és ittak. Aztán mondá a komaasszony az apának: »Komám uram, ti szegény emberek vagytok, hogy senki sem akart nektek komátok lenni, csak én; de mert ti jó emberek vagytok, meg fogok emlékezni felőletek. Komám uram! én küldeni fogok nektek mindenféle füvet, gyógyszert, a melyek mindenre hasznosak; elmegyek a gazdag emberekhez, megbetegitem őket, te azoknak adni fogsz gyógyszereket, kenőcsöket, mint jó orvos; azok meggyógyulnak és titeket jól megfizetnek; de aztán jól vigyázzatok: A kinek én a lábához állok, azt gyógyítsátok meg, de a kinek a fejéhez állok, azt hagyjátok el, mert munkátok hiábavaló leend.«

*) Azaz: az a szegény ember, ki még a sirboltban a föld alatt is gyertyát lopott, czigány volt. K. F.

Megtették. Az apa beteg után nézett, a komaasszony a beteg lábához állott, meggyógyított mindenkit s egyszerre hies és gazdag orvos lett belőle. Egyszer egy gróf lett súlyos beteg. Az orvos után küldöttek ki megis érkezett, de a halál a betegnek a fejéhez állott az ágy mögé.

Az orvos rémulve kiáltott fel: »Már oda van, de mégis próbálni fogok.« Aztán parancsolta a gróf urfiaknak, hogy az ágyat fordítsák lábával a halál felé*). Ezután a betegnek bizonyos gyógyszert és vizet adott a szájába, a gróf erre tüstént meggyógyult s jól megfizetett az orvosnak.

Sok éven át így jól volt dolga a komának, míg aztán annyira megöregedett, hogy nem kívánta tovább az életet, sőt kérte a halált, hogy vigye el őt. Azonban hiába, a halál nem birta elvinni azért, mert önmagának új, nagy szál viaszgyertyát tett volt s így várni kellett, míg az le fog égni. Bizonyos idő mulva az orvos még egyszer egy beteghez kikocsizott: meggyógyította. Az uton a halál a hintóba répett az orvoshoz, megkopogtatta mellét, s ő, t. i. a koma, a halál kebelére esett, meghalt s a halál tüstént eltűnt. Az uton az emberek ott találták a meghalt orvost a hintóban, s haza hajtottak vele. Az egész város sirva mondá: »Kár, hogy meghalt, nem lesz többé ilyen orvos.«

Később abból a gyermekből is orvos lett, de az már nem volt olyan tudós, mint az apja.

*) Azaz, a czigány még a halál eszén is tul járt, mert a halál nem számított arra, hogy a koma az ágyat megfordítja s így a halál helyéről meg sem mozdulva a beteg lábához kerül.

Uram! még csak egy országos párt van! Se haj, eből is kifogyunk s maradunk a Gazetával. A függetlenségi párt. — Ez sokra vihetné, ha okos tanácsra bírna hallgatni ebben a soknyelvű országban, ha kimondaná a nemzetiségek és a nyelvek egyenjogúságát. Meggondolhatná ez a párt, hogy solidaritás és egyetértés nélkül soha egy ország függetlenségét sem vívták ki. Ez a párt sem hallgat az ilyen böles tanácsokra, még Mocsáryt is elejtette.

Ime miért nem vonz még ez a legszebb zászló is, t. i. a függetlenségé s miért nem okoz valami nagy fejűrést Tiszának. Okos ember ez a Tisza, csak gúnyosan mosolyog le azokra, a kik akarják ugyan a célt, de önmaguk megsemmisítik az eszközöket, melyekkel célt érhetnének.

Mind a három országos párt kizárólagos és kiváltságos. Miután a kiváltságok elhullottak, felfedezték az államfentartó nemzetet, a magyarosítást, az államfentartó nemzetet s most is mind a régiek kavargatnak fakalmál a tálban, a volt jobbágyok milliói pedig kultura és vagyon nélkül maradnak. Most is a régi világban élünk, csak a felírás más. — Térjünk már valahára észünkre, ne bolondoskodjunk, ne igyekezzünk elnyelni a nemzetiségeket, mert igen nagy a falat s torkunkon akad: „Legyünk demokraták.”

Már a ki még ezt a sok szép tanácsot se veszi be, mi annak több román szemlét a Gazetából nem csinálunk. Mindig csak ingyen dolgozzunk?

Czenkalji.

Városi ügyek.

A szerdai városi közgyűlés lefolyásáról pótlólag következőket közöljük:

Badányi interpellációja után Dück József intézett kérdést a polgármesterhez az iránt, vajjon hajlandó-e gondoskodni arról, hogy a városi ipariskola számára költségvetésileg megállapított s tényleg ki is utalványozott összegek pontosan fizetessenek ki?

A polgármester jövő ülésben fog felelni.

Schnell Károly intézkedést kér arra nézve, hogy a városi legutóbb adót fizetők névsora, mely mindég rendkívül későn készül el, jövőben kellő időben tétessék közzé, mint a megyei lajstromnál történik.

A polgármester biztosra véli ígérhetni, hogy az idén a névsor kellő időben fog megjelenni.

A tárgysorozat első pontja, városi telkek eladása, nem kerülhetett tárgyalásra, minthogy nem volt eleget városi képviselő jelen.

A belügyminiszter rendelete a városi felmérés tárgyában tudomásul vétetett.

Az áruház kihasználása iránti tárgyalások folytatására kiküldetett egy Alexi Theochár, Dück József, Kóródi Mihály, Porr Keresztély és Schlandt Ede tagokból álló bizottság. (Engedelmet kérünk, de nagyon furcsa eljárás az, hogy valamely bizottságba érdekelt fél küldetik ki. A városi képviselő tárgyalásokat akar a bizottság által folytatni az u. n. áruközvetítő irodával s bevásárolja a tárgyaló bizottságba az áruközvetítő iroda alelnökét, tehát érdekelt félt. Vajjon ez részrehajlatlan lehet-e? Szerk.)

A belvárosban lévő, tűzveszélyes mészárszékek eltávolítására vonatkozó tanácsi indítvány jobb előkészítés és tanulmányozás végett visszautasították a tanácshoz.

A korcsolyázó egyesület jóváhagyatni kérvén a román egyháztanácssal kötött egyezségét, mely szerint az megveszi ettől a felsőszéktől s a szövbástya közötti tért, a képviselőt azt jóváhagyta s p. azon felhívással, hogy az a tér csak korcsolyázó s hasonló célra fordíthatja, a mi telekkönyvileg biztosítandó; a román egyházközségnek nincs joga a várostól más tért kérni e helyett s az egyesületnek nincs jogában felszólása, vagy a hely feleslegessé válása esetén azt másnak eladni, míg ezzel szemben a városnak jogában áll, a telket bármikor visszaváltani, ha arra szükség van.

A város tulajdonát képező rétek, mezők s legelők bérbeadása fölötti tárgyalási jegyzőkönyvek egy része tudomásul vétetett, míg más részére újból pályázat hirdetendő.

A tárgysorozat többi pontjai előhaladott idő miatt tövőre halasztattak.

Az E. M. K. E. ig. választmányi ülése.

A f. hó 12-én d. u. 3 órakor Kolozsvárt Bethlen Gábor gróf elnöke alatt megtartott gyűlésen mindenkinek előtt Sándor József főtitkár tette meg jelentését a lefolyt óról. Kiemeljük ebből a következőket.

Az összes korábbi választmányi határozatok hatálek nélkül foganatosítottak. A tagdíjak beszédese az anyaállambeli tagokra nézve megindított. A megválasztott jegyzőkönyvi köszönetek kiadattak. Hazafias köszönet ment Munkácsy Mihályhoz Párisba az ala-

pitók oklevele rajza tárgyában. A Gyertyánffy alap két 50 frtos jutalma az Eötvös-alap által is Bartha Károly tatrángi állami s Komcs György maros-szt. annai gör. kath. tanítónak adatván, erről a nagylelkű alapító is értesített. A magyar-igeni iskolához Emke leány-tanítónőnek a gondnokság által Szentjánosy Kornélia képesített tanítónő választván meg, a directorium ezt jóváhagyta s a fizetés folyósított. Titkár a Sinaiába kiránduló társaságtól a tömösi honvédelem emléke koszorújára 58 frt 15 kr. gyűjtödvén, miután 18 frt 15 kr. fennmaradt, ez összeget a titkári irodadisziülésére fordította, hogy e kiadás a budget terhére ne menjen. A brassói magyar nők által adott ezüst babérkoszoru, diszes üvegszekrényben helyeztetett el.

A másfélre terjedő titkári jelentése mindenben helyeslőleg vétetett tudomásul. Ülés előtt különben lelkes szavakkal nyitotta meg Bethlen Gábor gróf elnök az egyesületét, különösen köszönetet mondván a lefolyt közgyűlésre a brassói megyei választmányának, rendezőségnek, brassói és hétfalusi magyarságnak. (Hosszas éljenzés.)

A pénztári havi kimutatása szerint aug. hóban befolyt 4359 frt 23 kr. Összes vagyon 329.620 forint 96 krajczár.

Örömmel vétetett tudomásul a kissebesi Emke népiskola f. hó 8-án történt megnyitásától szóló referáda, mely a lapokból részleteiben ismeretes.

Kelemen Lászlónak, az első magyar színigazgatónak, a magyar kultura e vértanujának ugyancsak f. hó 8-án cs. palotai lefolyt emlékünnepején egyesületünket Feleki Miklós s Rácz József cz. kanonok, cs. palotai plebános, Emke. tagok képviselték. Rácz József kanonok urnak az ünnep lefolyásáról beküldött jelentése köszönettel fogadtatik s levéltáron megőriztetni határozattal.

Hosszas éljenzéssel fogadtattott Maetz Frigyes kolozsvári építész-mérnök hazafias ajándéka, mely szerint az egyesületnek 500 drb. kisebb-nagyobb nemzeti szín lobogóját s 30 ország czimert ajándékozott. Az egyhangulag megszavazott jegyzőkönyvi köszönet Maetz Frigyes urral írásban közöltetik.

A kolozsmegyei választmány nagybömbvű munkásságának megkezdése bejelentetvén, örömdetes tudásul szolgál.

Hasonlóképp szolgál a szent-István-társulat titkári hivatalának a könyvtár-bizottság megkeresésére adott azon válasza, hogy gróf Lázár Kálmán „A szabad természet” című műből díjtalanul nagyobb mennyiséget bocsát az Emke. rendelkezésére.

A kongresszus ügyének előkészítésére egy bizottság küldetik ki. Tagok: Bartha Miklós, dr. Choneha Győző, dr. Felméri Lajos, Sándor József, Szabó Samuel.

A Kolozsvár városának adandó 50 ezer vashidi kölcsön közjegyző okiratának elkészítése ügyében az egyesület részéről alelnök, titkár s jogtanácsos küldetnek ki.

Az irodalmi szakosztály délelőtt újja alakulván, újja alakított az elnöki szakosztály a következő tagokkal: Bartha Miklós, gr. Beldi Ákos, gr. Bethlen Bálint, id. Dániel Gábor, dr. Felméri Lajos, H. Gál Domokos, Horváth Gyula, gr. Kornis Viktor, Kovács Ferencz, gr. Kuun Géza.

A gyűlés az elnök lelkes éljenzése közt 6 óra-
kor ért véget.

Helyi és vidéki hírek.

Károly Lajos főherceg és neje, mint már jeleztük volt, f. hó 16-án este érkezik városunkba. A program ugyanaz marad, mint közöltük volt, csak hogy a főhercegi pár az éjjelre nem jön be a városba, hanem a pályaudvaron, az udvari kocsis hálótermében fog aludni s csak 17-én d. e. jő be a városba. Az érkezés a rendes vegyesvonattal történik.

Mádi Kovács György honvéd altábornagy szemle után Seps-Szentgyörgyről városunkba érkezett. Ugy vagyunk értesülve, hogy az altábornagy ur ideérkezése összeköttetésben van a honvéd-kaszárnya ügyével.

Jámbor Ernő, a Budapesten megjelenő „Magyar Mercur” adminisztrátora, városunkban időzik, lapját terjesztendő. A „Magyar Mercur” kitűnő pénzügyi, illetve sorsolási lap lévén, ajánljak képviselőjét a t. közönség szíves figyelmébe.

Hosszu-napok van ma a zsidóknak. Az üzletek mind zárva vannak.

Temetés. Tükrösön nagy temetés volt f. hó 10-ikén. Örök nyugalomra kísérték egy tekintélyes, áldozatkész s közséme ügyei iránt melegen érdeklődő csángó-atyánkfát, Kiss Jánost, ki egy heti kínos szenvedés után f. hó 8-án meghalt, hátrahagyva nyolcz kis gyermeket.

Rendőri hírek. (Lopás.) Nagy-Ráki köpeczi il-

letőségű cseléd egy remontoir zsebórát lopott el a vele egy házba lakó Szőke András tisztli szolgától s kísérletet tett, azt egn helybeli órásnál eladni. Azonban rajta vették, egy rendőr észrevette s letartóztatva, átszolgáltatta a rendőrségnek. — (Toloncozás.) Tegnap a rendőrség könnyelmű s erkölcsstelen életmód miatt illetőségű helyére toloncozta Tamási Juliana pinczér nőt.

A csehek a magyar liszt ellen. Az egeri kereskedelmi kamara egyik legutóbbi ülésében elhatározta, hogy csatlakozik a prágai kereskedelmi kamara azon kérelméhez, mely szerint a cseh malomiparnak a magyar liszt versenye ellen védelem nyújtandó. Az egeri kamara kérni fogja az osztrák kormányt, hogy tiltakozzék a magyar kormánytól a magyar liszt számára adott 23% szállítási díjkezdvezmény ellen és egyuttal szorítsa rá az államvasutakat, hogy akadályozzák meg a magyar termékek kedvezményezését.

Árvizek. Ausztria déli tartományaiban és Olaszország felső vidékein a szakadatlan esőzések következtében a folyók kiöntéssel fenyegetnek, sőt több helyt már az ár nagy károkat okozott.

Hibaigazítás. Lapunk legutóbbi számának városi ügyek rovata második hasábjának 30-ik sorába értelemazvaró betűhiba csuszott be, a mennyiben ott „men-cio” helyett mertis állott, mit ezennel helyreigazítunk

Közigazdaság.

Szállítás a bolgár hadsereg részére.

A brassói kereskedelmi és iparkamara a Sofiában székelő cs. és kir. főkonzulatus által értesített, hogy a bolgár hercegségi hadügyminiszterium az az alanti jegyzékben felsorolt cikkek nézve ajánlati tárgyalást irt ki. Az árlejtési határidők a jegyzékben láthatók. — A beszállítás véghatárideje 1889. évi május 13-ika új stylus szerint van meghatározva. A bánatpénz az ajánlott összeg 5%-át teszi.

A feltételek, minták és műszaki leírások a bolgár hercegségi hadügyminiszterium irodájában betekintheők. Az érdeklődők a „Handelsmuzeum”-ban 1886. évi június 10-én és július 15-én a Bulgáriábani szállítási hirdetmények iránt közzétett feltételekre különösen figyelmeztetnek.

Szállítandó:

A cikk megjelölése	Anyagraktár			Összesen	Jegyzet
	Szófiában	Rustcsuk-ban	Filippopol-ban		
1. Sötétzöld posztó, méter	20,000	50,000	30,000	100,000	Árlejtés 1888. szept. 27-én.
2. Sötéteké "	4,900	3,650	3,450	12,000	
3. Piros (vörös) "	400	900	700	2,000	
4. Sárga "			150	150	Pótárlejtés október 6-án (új stylus)
5. Fehér "	150			150	
6. Flandriai vászon "		17,000	12,000	29,000	
7. Szürke köpenyposztó legénységi takaróknak	17,200	17,200		34,000	Árlejtés szept. 28-án, pótárlejtés október 6-án.
8. Gyalgasági eszima, pár			10,000	10,000	
9. Lovassági "			3,400	3,400	
10. Bőrkészlet*)	10,000	20,000	7,000	37,000	Árlejtés szept. 29-én, pótárlejtés október 8-án.
11. Sátorzárny, kellekek- kel együtt		3,100		3,100	
12. Borjú darab	16,000	50,000	33,333	100,000	
13. Ékekesi csésze "	16,000	50,000	33,333	100,000	Árlejtés szept. 29-én, pótárlejtés október 8-án.
14. Tölténytáska "	6,000		20,000	26,000	
15. Derékszíj "	16,000	15,000	33,333	65,000	
16. Válszíj "			13,000	13,000	

Sz. 448. - 1888

(315) 1-1

Hirdetmény.

A tekintetes városi tanácsnak 1888. évi 6494. számú július hó 5-éről kelt rendelete folytán f. évi szeptember hó 19-én, szerdán, d. e. 10 órakor írásbeli zárt versenytárgyalás fog tartatni a Jancsi-réten lévő vízvezetéknek részbeni áttételére agyagesővekbe, a városi gazdasági hivatal helyiségében, miről vállalkozni kívánók oly felhívással értesítettek, hogy lepecsételt írásbeli ajánlatokat, 50 kros bélyeggel ellátva f. évi szeptember hó 19-iki d. e. 10 óráig az alulírt gazdasági hivatalnál nyújtsák be.

Az ajánlatokhoz a munka átvételére ajánlott teljes összeg 10%-ja óvadék gyanánt akár készpénzben akár óvadékképes értékpapírospan csatolandó.

Az ajánlatban a munka átvételére kért összeg tisztán olvashatólag számokkal és betűkkel kiírva lenniök s világosan kell benne kijelentve lenni annak is, hogy az ajánlattevők ismerik a pályázati feltételeket s azoknak magukat mindenben alávetik.

A közelebbi versenytárgyalási feltételek a rendes hivatalos órákban az alulírt városi gazdasági hivatalnál betekintheők.

Brassó, 1888. szept. 12-én.

A városi gazdasági hivatal.

Szám 1196. - 1888. m.

Hirdetmény.

A nagymélt. m. kir. közmunka- és közlekedési miniszterium az 1888. évi szeptember hó 5-én kelt 35,112. számú rendeletével a Nagyvárad-Kolozsvár-Brassói államút 229-230. és 231-233. km. szakaszán lévő partvédművek kijavítását 1190 ft 36 kr összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkálatok fogantatásának czéljából az 1888. évi szeptember hó 26-ik napján d. e. 10 órájára a Nagy- és Kis-Küküllő vármegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkálatok elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó s a részletes feltételekben előírt 5%-ny bántpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 10 órájáig a nevezett hivatalhoz anynyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki műveletek és részletes feltételek a nevezett m. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban, naponként megtekinthetők.

Szeged, 1888. szept. hó 10.

A nagy- és kis-küküllőmegyei m. kir. építészeti hivatal.

(321.) 1-2

PÁLYÁZAT.

Az „Előpataki gyógyfürdő birtokosainak szövetkezeté”-nél üresedésbe jött, 700, azaz hétszáz o. é. forinttal és 50, azaz ötven forint irodai és fűtési átalánnyal javadal-

igazgatói állomásra

ezenel pályázat hirdettetik.

Folyamodók kötelesek igazolni:

- a) a magyar, német és román nyelvben való jártasságukat,
- b) kettős könyvviteli ismeretüket.

Megválasztás esetén köteles az illető 1000, azaz egyezer forint biztosítékot készpénzben, vagy a budapesti értéktőzsdén jegyzett óvadékképes értékpapírospan letenni, vagy háromszoros értékű ingatlanokra első helyen bekebelezettni.

A pályázat határideje folyó évi szeptember hó 20-ik napja.

A kellően felszerelt folyamodványok fenti határidőig alólírothoz Kilyénbe (u. p. Seps-Szentgyörgy) intézendők.

Az előpataki gyógyfürdő birtokosainak szövetkezeté.

309 2-3

Dr. Székely György, igazgató.

A dr. Otrobán Nándor tulajdonát képező

„Első magyar petrolgyár”

irodájában (Brassó, Nagy-utca 488. sz.) gyári árban kapható elsőrendű, — ugyszintén szalonpetroleum is hordókban és kőkorsókban.

295 14 2

Egyéves önkéntesi tanfolyam.

A szegedi, legjobb hírnévnek örvendő katonai előkészítő iskola igazgatója több oldalról történt megkeresés folytán Debreczenben folyó évi október hó 4-én még egy tanfolyamot nyit, melyen az érettségi vizsgával nem bíró ifjak az egyéves önkéntesi vizsgára előkészíttetnek.

A tanfolyam október 4-én kezdődik és tart 2 hónapig, november 25-éig. — Bővebb felvilágosítás programján utján nyerhető az igazgatósági irodában (Széchenyi-utca).

A következő rendes tanfolyamok jövő 1889. évi január hó 2-án Szegeden nyílnak meg.

Debreczen, 1888. szeptember hó 8.

(311) 1-4

Somogyi Vilmos, igazgató.

Védjegy 319. és 320. szám. A fejkörp-képződés megakadályozására és annak megszüntetésére. — Ára egy nagy üveggel 1 ft, egy kisebb üveggel 50 kr.

Használati utasítás minden üveghöz mellékeltek.

BRÁZAY KÁLMÁN, Budapest, IV. ker., Muzeum-körút 23. szám alatt és Brassóban: Eremias D. unokaöccse, Pórr E., Hessheimer J. L. és A., Töpfner K., Lázár és Verzar, Müller Gyula, Wagner H., Gredinár N., Stefanovits C. G., Duschoiu J. és fia, Zintz H., Rein H., Lerchenfeld János, Temesváry V., Stancu fiúvérek, Irk Károly, Teclu J. fia, Rácz Lajos, Márk Sámuel, Hedwig János uraknál. Brassó-Földvár: Schneider Vilmos urnál.

Figyelmeztetés. Az általánosan ismert, jó hírnévnek örvendő s több oldalulag kitüntetett sóbsorszesz készítményem — kelendőségénél fogva — sok utánzásnak lévén az utóbbi időben kitéve, elhatároztam, hogy azokon czimjegyeimet módosítom s arra két nyomtatban saját házam külső alakját veszem föl, bejegyeztetvén azt egyszerűsmind védjegyként a budapesti iparkamaránál.

A SÓSBORSZESZ

gyors enyhítést eszközöl: csúszos szaggatás, fagyás, fog- és fejfájdalmak, szemeingesség, benn-lások, zsugorok stb. ellen; de különösen a bedőrsülés-, kenő-gyógyimódnál (massage) igen jó hatásának bizonyult. Fogtisztító szerül is igen ajánlható, a mennyiben a fog fényét elősegíti, a foghúst erősíti és a száj tiszta, szagtalan ízt nyer a szesz elpárolgása után, valamint ajánlatos e szer fejmosásra is, a hajjide-

(7) 5-12

Bécs, 1873. Érdem-érem.	Páris, 1867. Bronz érem.	London, 1878. Disz-oklevél
----------------------------	-----------------------------	-------------------------------

CSIK JÓZSEF
es. és kir. kizárólag szab. első szerémi

Portland cement- s vizhatlan mészgyár

Budapest, 1885. Nagy disz oklevél.

03 11-30

Bacsiban.

Központi iroda és raktár: Budapest V., Rudolf-rakpart 8.
ajánlja a t. építész és építőmester urak, építkezési vállalatok, földbirtokosok, községi és egyházi előjáróságok, valamint a n. é. építő közönség becses figyelmébe saját gyártmányu

Portland cement és vizhatlan mészét,
melyek mindenkor egyenlő jó minőségben szállítanak.

Árjegyzék s magyarázat kívánatra készséggel megküldetik.

Kecskemét, 1872. Ezüst érem.	Ujvidék, 1875. Arany érem.	Szeged, 1878. Érdem érem.	Trieszt, 1882. Arany érem.
---------------------------------	-------------------------------	------------------------------	-------------------------------

RÉPÁTI ásványvíz!

A csak rövid idő óta forgalomban lévő, *kitünő tulajdonságai és kellemes íze* miatt általános elismerésnek és közkedveltségnek örvendő

Répáti ásványvíz

minden időben friss töltésben kapható: a legtöbb fűszerüzletben, gyógytárban és vendéglőben, valamint nagyobb mennyiség átvételénél

a főraktárban:
GIESEL G.-nél,
Brassó, Színház-utoza 312.

AZ „ALBINA” (13-a) 39-

takarék- és hitelintézet Nagy-Szebenben

5%-os záloglevelei.

Ezen, a budapesti tőzsdén jegyett záloglevelek 5%-os kamatozás mellett a **legnagyobb biztosítékot** nyújtják, a mennyiben azok fedezve vannak:

1. a **háromszoros**, tehát szokásos árvai biztosíték-alap által, mely értékpapírokba van letéve;
2. a törvényesen előírt **200.000 frtnyi** biztosíték-alap által, mely értékpapírokba van letéve;
3. az intézet **egész** egyéb vagyonával.

A kamat-szelvények félévenként és pedig január s július hó 1-én **levonás nélkül** fizettetnek ki az intézet pénztára által Nagy-Szebenben, az alulírt fióktelep által Brassóban és a „Pesti magyar kereskedelmi bank” által Budapesten, — a hol egyuttal e záloglevelekre kívánatra tőzsdei árfolyamuk 90%-áig 5 1/2% (évenként) mellett hiteleztetik.

A záloglevelek évenként történő sorsolás után legkésőbb 30 év alatt teljes névértékükben beváltanak. — A napi árfolyamon 98 ft 50 krért kapható

az „ALBINA” takaré- s hitelintézet brassói fióktelepénél.

HIVATALOS ÓRÁK
délelőtti 8 órától délután 2 óráig.

A fióktintézet helyisége:
Brassó, főtér 90. sz. a., az I. emeleten.